

Suruni sato

Kirjoittanut Tuomas Keskimäki

Vähissä ovat ne syyni

miksi jatkaisin eloa.

Kun kävelen pellon päällä,

kylvän murheen siemeniä.

Niille paikat parhaat löydän,

kasvakoot surun sadoksi.

Huomaan jalkani kuraiset,

pellon mullan murheelliset.

Satoni ei vielä nouse,

Suruni sato

Kirjoittanut Tuomas Keskimäki

murheet silti jo murehdin.

Peltoni surua kasva,

synkkyyttäni yön ikuisen.

Aamun tullen jo havahdun,

katson päälle murhe-pellon.

Sato nousee nousemista,

suru painaa harteitani.

Katselen satoa kauan,

kuinka kukkivat suruni

Suruni sato

Kirjoittanut Tuomas Keskimäki

kukat ja eloni huolet.

Kukkani ovat koreita.

Vähissä ovat ne syyni

miksi jatkaisin eloa.

Niitän vielä mun satoni,

sitten aikani on mennä.